

Córcie – Mirusi

MARIA WIĘCKOWSKA

Córce — Mirusi

«Mamo, do lasu pójde
Odwet za zbrodnie, wolność zdobyć w walce»
I... na Śmiałej, przy forcie cytadeli przestało bić Twe serce...
Piętnastoletnie, czyste, śmiałe serce
Córeczko moja, Miriam... Irenko,
O bezbronności, słodczy sarenki,
Już nie strzec ci skrętnie swej smutnej tajemnicy,
W obawie, że z za węgła domu, z ulicy,
Wyda Cię konfident w ręce siepaczy,
I nie stąpać Ci tak lekko, śpiewnie,
Nie kochać Polski tak wstydliwie, rzewnie,
Nie odczuwać ci miłości ludzkiej głodu,
Nie dziwić się obojętności świata i chłodu
Dla naszej niewoli, zabłąkanych dzieci Wschodu.
I nie miłować Ci Pana Jezusa serduszkami pełnymi żaru,
Nie sunąć w rozmodleniu przed ołtarze klasztoru,
Wolności świętej sprawie oddałaś swe życie,
Spoczywasz piętnastoletnim żywotem, strudzona,
A ja tęsknię i płaczę twa matka niepocieszona,
Dziecino moja, Mirka — Irenko,
Miałś śpiewać ci dziecięctwa ulubione piosenki,
Miałś ciepłem i pieszczotą tulić Cię w ramionach
Miałś zdobić twą główkę w świeże barwne kwiaty,
Wiatr i drzewa nad twą mogiłą Ci dzwonią kołysankę.
Śnieg gęstym puchem ściele Ci pierzynę,
A wiosną mogiłkę twą przyodziewa ziemia w swoje szaty,
Ja matka tęsknię — boleję niepocieszona!
Ramiona me puste, oczy suche, a serce z żalu kona.
Dziecino moja, maleńka Miriam — Irenko,
Śmiertelnie ugodzona, zawarłaś swe młode oczy na wieki,
I przyjęły Cię cytadeli stoki
Ich ziemia zroszona przedśmiertelnym potem
i krwią Mierosławskich i Traugutt[ów]
I fort niemy świadek żydowskiej niedoli¹,
I bezprzykładnej walki i zmagania getta
Przyjęły i ciebie młode dzieci, i dały wreszcie łożo
I spłynęło twoje tęskne, przedśmiertne westchnienie wolności,
I włączyło się do chóru pieśni bojowej bohaterów,
Ofiarowałaś swe wzruszające krótkie lat piętnaście

Matka, Córka, Powstanie,
Walka, Wolność, Żyd,
Polak, Patriotą, Ojczyzna,
Imię

Historia, Więzienie, Śmierć
bohatera, Warszawa

¹ziemia zroszona krwią Mierosławskich i Trauguttów (...) fort niemy świadek żydowskiej niedoli — Cytadela Warszawska była miejscem śmierci wielu przeciwników despotyzmu carskiego; m.in. Romuald Traugutt (1826–1864), dyktator powstania styczniowego, był więziony w X Pawilonie Cytadeli, a następnie stracony przez powieszenie na jej stokach 5 sierpnia 1864 r.; Ludwik Mierosławski (1814–1878), generał, pisarz i poeta, działacz polityczny, członek Towarzystwa Demokratycznego Polskiego, przywódca dwóch powstań w Wielkopolsce w 1846 i w 1848 r., pierwszy dyktator powstania styczniowego, nie był więźniem Cytadeli, zmarł na emigracji w Paryżu. [przypis edytorski]

I zawiódła cię śmierć w ciche męczenników szeregi
Tam gdzie nie dojdą cię zgrzyty walki bratniej
A gdzie sprawiedliwości i wyrównania schodzą się brzegi
Spocznij mała Irenko, 15-letnia Irenko strudzona
Tęsknię i płacząc twa matka niepocieszona.

Sprawiedliwość, Ojczyzna,
Dziecko, Matka, Łzy,
Tęsknota

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z [Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur](#).

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na [Licencji Wolnej Sztuki 1.3](#). Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w [Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur](#). Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/wieckowska-corce-mirusi>

Tekst opracowany na podstawie: Tango łez. Śpiewajcie muzy, red. Bożena Keff, wyd. Żydowski Instytut Historyczny im. E. Ringelbluma, Warszawa 2012.

Wydawca: Fundacja Wolne Lektury

Publikacja zrealizowana w ramach biblioteki Wolne Lektury (www.wolnelektury.pl). Dołożyliśmy wszelkich starań, żeby ustalić aktualną tożsamość i dokładną datę śmierci autorki, ale nie było to możliwe. Przyjmujemy, że utwór ten jest w domenie publicznej — bądź autorka zmarła 70 lub więcej lat temu, bądź pierwsze rozpowszechnienie nastąpiło 70 lub więcej lat temu, a brak danych o tożsamości (imieniu i nazwisku zmienionym w czasie wojny, po niej, lub przyjętym po emigracji) każe traktować te utwory jako pisane przez autora, którego twórca nie jest znany (Art. 36(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych z 4 lutego 1994 r.). Jeżeli ktokolwiek posiada informacje o tożsamości i/lub dokładnej dacie śmierci autorki, bardzo prosimy o kontakt. Ufundowane dzięki zbiorce społecznościowej.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Paulina Choromańska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).